

Andrzej Wiśniewski

"Przestępstwa przeciwko życiu", S. Pławski, Warszawa 1963 : [recenzja]

Palestra 7/10(70), 67

1963

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wyłączył z zakresu swych rozważań te środki, które jego zdaniem nie stanowią środków zapobiegających w ścisłym tego słowa znaczeniu, mimo że zostały przez ustawę systematycznie do nich zaliczone. Chodzi tu o list gończy, poszukiwanie za pośrednictwem organów MO oraz list żelazny. Natomiast autor objął swymi rozważaniami zatrzymanie, mimo że k.p.k. nie zalicza go do środków zapobiegających uchylaniu się od sądu.

S. Pławski: *Przestępstwa przeciwko życiu*. PWN. Warszawa 1963 r., s. 156.

Przestępstwa przeciwko życiu stanowią „klasyczną” domenę prawa karnego. Poza to ulegają one najmniejszym przeobrażeniom i sprawiają najmniej kłopotów dogmatyce. Jednakże ta łatwość problematyki jest tylko pozorna, bo w niej załamują się przecież wszystkie zasadnicze zagadnienia części ogólnej prawa karnego. Jednym z tych zagadnień jest kompleksowo ujęte zagadnienie czynu z powiązaniem zewnętrznego zachowania się człowieka, z treścią jego przeżyć psychicznych, z ustaleniem związku przyczynowego, wreszcie z problemem skutków działania.

W nowoczesnym społeczeństwie jednym z najważniejszych zagadnień prawa karnego stało się też zagadnienie przestępstw nieumyślnych, co związane jest z rozwojem motoryzacji i mechanizacji, używaniem energii elektrycznej i nuklearnej, automatyzacją, rozwojem sportu. Przy przestępstwach przeciwko życiu wysuwa się też zagadnienie kary.

Autor omawianej książki postawił sobie za zadanie przedstawienie problematyki przestępstw przeciwko życiu w świetle podstawowych zagadnień części ogólnej prawa karnego, przedmiotu ochrony, czynu, winy i kary za te przestępstwa.

W stosunku do ogólnej liczby osób skazanych za przestępstwa liczba osób skazanych za zabójstwa jest w Polsce stosunkowo niewielka. Na przykład w 1960 r. wynosiła ona 246 osób. Przy dużym stopniu wykrywalności tego rodzaju przestępstw można uważać, że nie jest to przestępstwo często u nas popełniane. Z danych statystycznych wynika, że jeśli chodzi o art. 225 § 1 i § 2 k.k., to liczba przestępstw tego rodzaju ulega stałemu zmniejszaniu się. Natomiast jeśli chodzi o art. 226 (dzieciobójstwo), to jakkolwiek liczba skazań za to przestępstwo także ulega zmniejszeniu się, jednakże zmniejszenie to nie jest widoczne.

W kolejnych rozdziałach książki autor omawia przedmiot ochrony karnej i przedmiot czynu przestępnego, czyn, rodzaje zabójstw, preterintencjonalne i nieumyślne spowodowanie śmierci, wreszcie zagadnienia kryminalno-polityczne związane z przestępstwami przeciwko życiu.

Kodeks karny i prawo o wykroczeniach. Wyd. XII, Wyd. Prawn. Warszawa 1963 r., s. 704.

Wydanie XII Kodeksu karnego i prawa o wykroczeniach stanowi obszerny zbiór aktów prawnych (ca siedemdziesiąt) zawierających przepisy karne. W porównaniu z poprzednim wydaniem — w wydaniu obecnym zamieszczono w całości lub w obszernych wyciągach takie nowe akty, jak np. ustawa o broni i materiałach wybuchowych, ustawa o hodowli roślin i nasiennictwie, prawo budowlane, prawo lotnicze, prawo wynalazcze, prawo wodne, prawo probiercze. Spośród dawnych ustaw, znajdujących się już w poprzednich wydaniach, wiele zostało znowelizowanych. Do tych znowelizowanych należą przepisy o warunkowym zwolnieniu osób odbywających karę pozbawienia wolności, o obowiązkowych dostawach ziemniaków i obowiązkowych dostawach zbóż, o dowodach osobistych, prawie lokalowym itp.